

Izvorna jezična inačica ove stranice [sk](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite. Sljedeći jezici već su prevedeni.

Swipe to change

slovački

Nasljeđivanje

Slovačka

Ovaj je informativni članak pripremljen u suradnji s [Vijećem javnih bilježnika Europske unije \(CNUE\)](#).

1 Na koji se način može sačiniti raspolaganje imovinom zbog smrti (oporuka, zajednička oporuka, ugovor o nasljeđivanju)?

U slovačkom zakonodavstvu nisu dopušteni ugovori o nasljeđivanju ili zajedničke oporuke.

Oporuke se mogu sastaviti na nekoliko načina.

1. Oporuka koju je oporučitelj napisao vlastoručno mora sadržavati njegov vlastoručni potpis i datum. Tako napisanu oporuku ne moraju potpisati svjedoci.

2. Oporuka sastavljena drugačijim načinom pisanja (kao što je računalo, pisani stroj ili ju je sastavila osoba koja nije oporučitelj) mora biti potpisana u nazočnosti dvaju svjedoka koji moraju potpisati oporuku kako bi potvrdili da je isprava zaista izraz posljednje volje oporučitelja. Tako sastavljena oporuka mora također sadržavati vlastoručni potpis osobe i datum.

3. Ovjereni oporuka. Javni bilježnik odgovoran je za sadržaj i formalne zahtjeve te vrste oporuke. Svaka ovjerena oporuka mora biti upisana u Središnji javnobilježnički upisnik oporuka.

4. Posebni oblik oporuka upotrebljava se kada je oporučitelj lošeg zdravstvenog stanja, ne čuje ili ne vidi, ili ne može čitati ili pisati. U takvim slučajevima moraju biti nazočna tri svjedoka koji potpisom potvrđuju oporuku nakon što su je čuli. U ispravi mora biti navedena osoba koja ju je napisala, osoba koja ju je naglas pročitala i kako je potvrđeno da isprava sadržava stvarnu volju oporučitelja.

Svjedoci mogu biti samo osobe koje imaju pravnu sposobnost. Svjedoci ne mogu biti slijepe, gluhe ili nijeme osobe, osobe koje ne govore jezik na kojem je oporuka napisana i korisnici oporuke.

Oporuka je valjana ako je u njoj naveden datum, mjesec i godina kada je sastavljena. Naravno, važan dio sadržaja navođenje je nasljednika koji će naslijediti ostavinu u cijelosti ili njezine razmjerne dijelove ili posebne stavke (tko će dobiti što).

Ako je oporučitelj vlastoručno napisao oporuku, savjetuje se da bliskim osobama kaže gdje ju je pohranio.

Uvjeti priloženi oporuci neće imati pravnu snagu.

2 Treba li ga registrirati i na koji način?

Javni bilježnici moraju upisati ovjerene oporuke po službenoj dužnosti u Središnji javnobilježnički upisnik oporuka, koji se vodi pri javnobilježničkoj komori.

Oporuke sastavljene kako je opisano u prethodnim točkama 1., 2. i 4. ne moraju biti upisane, ali na zahtjev oporučitelja ili druge osobe javni bilježnik može ih prihvatiti na čuvanje. Javni bilježnik mora takvo čuvanje upisati u Središnji javnobilježnički upisnik oporuka.

3 Postoje li ograničenja slobode raspolaganja imovinom zbog smrti (npr. nužni dio)?

Da, u odjeljku 479. Građanskog zakonika (Zakon br. 40/1964) navedeni su nužni dijelovi ostavine i nasljednici koji na njih imaju pravo: „*Maloljetni potomci dobivaju najmanje svoj zakonski dio ostavine, a punoljetni potomci dobivaju najmanje jednu polovinu svojeg zakonskog dijela. Ako je oporuka protivna navedenom, odgovarajući dio oporuke nevažeći je, osim ako su navedeni potomci lišeni nasljedstva.*”

4 Tko nasljeđuje i koliko u slučaju izostanka raspolaganja imovinom zbog smrti?

Nasljedstvo se prenosi na temelju zakona, oporukom ili putem oba mehanizma. Ako ostavitelj nije sastavio oporuku ili postoji imovina koja nije bila uključena u oporuku, nasljedstvo na temelju zakona prelazi na osnovne redove nasljednika.

Prvi nasljedni red

U prvom nasljednom redu nasljeđuju djeca ostavitelja i njegov bračni drug na jednake dijelove. Ako dijete ne nasljeđuje, djetetov dio raspodjeljuje se djetetovoj djeci u jednakim dijelovima. Ako čak i ta djeca ne nasljeđuju, njihovi potomci nasljeđuju na jednake dijelove.

Ako ostavitelj nije imao potomke ili njegovi potomci ne nasljeđuju (tj. svi su odbili nasljedstvo, ni jedan od njih nije sposoban nasljeđivati, svi su ispravno lišeni nasljedstva ili nisu uzeti u obzir), nasljeđuje drugi nasljedni red.

Drugi nasljedni red

Ako ne nasljeđuju potomci ostavitelja, nasljednici drugog nasljednog reda uključuju bračnog druga, roditelje ostavitelja i svakoga tko je živio s ostaviteljem u zajedničkom kućanstvu najmanje godinu dana prije njegove smrti i tko je iz toga razloga brinuo o zajedničkom kućanstvu ili ga je ostavitelj uzdržavao.

Nasljednici drugog nasljednog reda nasljeđuju na jednake dijelove. Međutim, bračni drug mora uvijek dobiti najmanje polovinu ostavine.

Treći nasljedni red

Ako ne nasljeđuju ni bračni drug ni roditelji, nasljednici trećeg nasljednog reda koji nasljeđuju na jednake dijelove, uključuju braću i sestre ostavitelja i svakoga tko je živio s ostaviteljem u zajedničkom kućanstvu najmanje godinu dana prije njegove smrti i tko je iz toga razloga brinuo o zajedničkom kućanstvu ili ga je ostavitelj uzdržavao. Ako ne nasljeđuju braća i sestre ostavitelja, djeca brata ili sestre dobivaju jednake dijelove dijela brata ili sestre.

Četvrti nasljedni red

Ako ne nasljeđuje ni jedan nasljednik trećeg nasljednog reda, četvrti red uključuje djedove i bake ostavitelja koji nasljeđuju na jednake dijelove i, ako ne nasljeđuje ni jedan djed ili baka, nasljeđuju djeca djedova i baka na jednake dijelove.

Ako nema nasljednika, ostavina prelazi na državu.

5 Koje je tijelo nadležno:

5.1 u slučajevima nasljeđivanja?

Okružni sud u čijoj nadležnosti se nalazilo posljednje prebivalište ostavitelja ili, ako ostavitelj nije imao prebivalište ili njegovo prebivalište nije moguće utvrditi, okružni sud u čijoj je nadležnosti ostavitelj imao boravište u vrijeme smrti ili, ako nema takvog suda, sud u mjestu u kojem se nalazi imovina ostavitelja. Okružni sud imenuje javnog bilježnika kao sudskog povjerenika za provođenje ostavinskog postupka. Javnobilježnički akti smatraju se sudskim aktima. Zahtjevi za pružanje pravne pomoći u inozemstvu nisu javnobilježnički akti.

5.2 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nasljedstva?

Nasljednici daju usmenu izjavu o prihvaćanju nasljedstva ili odricanju od nasljedstva pred javnim bilježnikom, ili pisanu izjavu koju šalju ostavinskom sudu u roku od mjesec dana od datuma kada ih je sud obavijestio o njihovom pravu na prihvaćanje nasljedstva ili odricanje od njega i o utjecaju izjave.

5.3 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju legata?

U slovačkom zakonodavstvu nije predviđen legat.

5.4 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nužnog dijela nasljedstva?

Nema posebne izjave o odricanju od nužnog dijela ili njegovu prihvaćanju. Postupak je isti kao i izjava o prihvaćanju nasljedstva ili odricanju od njega, ali ne primjenjuje se rok od mjesec dana.

6 Kratak opis postupka rješavanja nasljedstva sukladno nacionalnom zakonu, uključujući likvidaciju ostavine i raspodjelu imovine (time su uključeni podaci o tomu je li postupak nasljeđivanja pokrenuo sud ili neko drugo nadležno tijelo po službenoj dužnosti)

Matični ured obavješćuje nadležni okružni sud o smrti u svom matičnom okrugu. Kada sazna da je netko umro ili je proglašen mrtvim, sud pokreće postupak, čak i bez zahtjeva. Sud prvo provjerava u Središnjem javnobilježničkom upisniku oporuka je li ostavitelj ostavio oporuku, akt o lišavanju nasljedstva ili o ukidanju nekog od tih akata te utvrđuje kod kojeg je javnog bilježnika isprava pohranjena. Sud provodi preliminarnu istragu kako bi utvrdio nasljednike te ostavinu i dugove ostavitelja i poduzima hitne mjere potrebne za osiguranje nasljedstva. Nema potrebe održati raspravu o nasljedstvu.

Kao ovlaštenu sudski povjerenik, javni bilježnik izdaje potvrdu o nasljeđivanju uz suglasnost nasljednika ako:

ostavinu nasljeđuje jedan nasljednik,

ostavina prelazi na državu,

nasljednici su se dogovorili o raspodjeli ili

nasljednici i vjerovnici ostavitelja dogovorili su se da će pretjerano zaduženu ostavinu predati za povrat dugovanja.

Pravomoćna potvrda o nasljeđivanju isprava je kojom se prava prenose na nasljednika.

Ako ostavinski postupak ne završi izdavanjem potvrde o nasljeđivanju (na primjer u slučaju spora), javni bilježnik priprema sve dokumente koji su sudu potrebni za donošenje naloga, uključujući nacrt sudskog naloga i račune za troškove i pristojbe.

Ako je ostavina pretjerano zadužena i nasljednici i vjerovnici umrle osobe nisu uspjeli postići dogovor o davanju ostavine za povrat dugova, sud može naložiti likvidaciju ostavine. Nalogom za likvidaciju sud traži od vjerovnika da ga obavijeste o potraživanjima u određenom roku. U protivnom se odriču potraživanja. Sud (javni bilježnik kao sudski povjerenik) likvidira pretjerano zadužene ostavine prodajom imovine ostavitelja po uobičajenoj cijeni za sličnu imovinu. Kada prodaje imovinu, sudski povjerenik djeluje za stranke u vlastito ime, ali uzima u obzir povoljnije prijedloge stranaka za likvidaciju imovine. Ako ima prestale imovine, ona prelazi na državu od dana smrti ostavitelja.

7 Kada i kako osoba postaje nasljednik ili legatar?

Nasljedstvo prelazi smrću ostavitelja. Potvrda o nasljeđivanju ili sudski nalog imaju samo deklaratorni učinak u vezi s činjenicom koja je nastala u prošlosti.

Međutim, ostavinom je moguće raspolagati u potpunosti samo na temelju pravomoćne potvrde o nasljeđivanju ili sudskog naloga.

Dan smrti ostavitelja mora se dokazati smrtnicom, potvrdom o smrti koju izdaje posebni ured slovačkog Ministarstva unutarnjih poslova kada slovački državljanin umre u inozemstvu ili odlukom suda donesenom u postupku proglašavanja osobe mrtvom u slučaju nestalih osoba kada sud proglašava datum smrti. Samo slovački sudovi mogu proglasiti slovačke državljanke mrtvima. Slovački sudovi mogu proglasiti strane državljanke mrtvima, ali pravne se posljedice primjenjuju samo na osobe koje trajno žive u Slovačkoj i samo na imovinu koja se nalazi u Slovačkoj.

8 Jesu li nasljednici odgovorni za dugove preminuloga i pod kojim uvjetima?

Da, nasljednici odgovaraju za dugove umrle osobe, ali samo do vrijednosti nasljedstva koje dobivaju. Nasljednici ne moraju plaćati dugove umrle osobe vlastitom imovinom.

9 Koji su dokumenti i/ili informacije potrebne u svrhu registracije nepokretne imovine?

Upis u zemljišne knjige provodi se u mjestu u kojem se nalazi nepokretna imovina. Nadležno tijelo vrši upis po službenoj dužnosti ili na zahtjev vlasnika ili druge ovlaštene osobe. Zahtjevi se podnose u pisanom obliku i moraju uključivati (a) ime podnositelja (naziv tvrtke) i prebivalište (registrirano sjedište), (b) naziv okružnog nadležnog tijela kojem je upućen zahtjev, (c) javnu potvrdu ili drugu službenu ispravu kojom se potvrđuje pravo podnositelja zahtjeva na imovinu i (d) popis priloga.

9.1 Je li imenovanje upravitelja obvezno ili je obvezno na zahtjev? Koje je korake potrebno poduzeti ako je imenovanje upravitelja obvezno ili obvezno na zahtjev?

Imenovanje upravitelja nije obavezno. Međutim, ako je to u općem interesu ili glavnom interesu stranaka, sud poduzima hitne mjere po službenoj dužnosti kako bi osigurao nasljedstvo i imenovao upravitelja. Najčešće se upraviteljem imenuje jedan od nasljednika ili neka druga osoba koja je bliska ostavitelju, ali to može biti i javni bilježnik koji nije sudski povjerenik u dotičnom ostavinskom postupku.

Upravitelj imenovan u skladu sa slovačkim zakonodavstvom razlikuje se od upravitelja u skladu s običajnim pravom.

9.2 Tko je ovlašten za izvršavanje oporuke nakon smrti i/ili upravljanje ostavinom?

Oporuku izvršava javni bilježnik imenovan sudskim povjerenikom. Nasljednici upravljaju ostavinom stečenom nasljeđivanjem, ali potrebno im je dopuštenje suda za raspolaganje stavkama uključenima u nasljedstvo i za druge radnje izvan svakodnevnog upravljanja.

9.3 Koje ovlasti ima upravitelj?

Tijekom ostavinskog postupka upravitelj poduzima mjere potrebne za osiguranje imovine koja čini ostavinu unutar granica koje je odredio sud. Sud utvrđuje područje primjene svog odobrenja kako bi upravitelju omogućio očuvanje vrijednosti imovine koja čini ostavinu. Upravitelj odgovara za štetu koju uzrokuje kršenjem dužnosti koje su propisane zakonom ili koje mu je odredio sud. Na kraju ostavinskog postupka on podnosi završno izvješće korisnicima i sud odlučuje o njegovoj naknadi i nadoknadi troškova koje plaća nasljednik koji dobiva nasljedstvo.

10 Koji se dokumenti obično izdaju sukladno nacionalnom zakonu tijekom ili na kraju postupka nasljeđivanja kojima se dokazuju status i prava korisnika?

Imaju li ti dokumenti posebnu dokaznu snagu?

Na kraju ostavinskog postupka javni bilježnik izdaje potvrdu o nasljeđivanju, koja se smatra sudskim nalogom. Potvrda sadržava imena nasljednika i u njoj je navedena imovina koja prelazi na svakog nasljednika te dijelovi nasljedstva.

Na zahtjev nasljednika javni bilježnik može u ostavinskom postupku izdati Potvrdu o skupini nasljednika. To je „potvrda činjenica poznatih iz spisa”, vjerodostojni instrument kojeg izdaje javni bilježnik koji vodi ostavinski postupak, uglavnom u svrhe dokazivanja statusa nasljednika ili druge ovlaštene osobe na koju prelazi pravo ostavitelja (npr. isplata osiguranja, članska prava, uloga u postupcima koji su u tijeku itd.).

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 11/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.